

Ο Ι Ζ Η Τ Ι Α Ν Ο Ι .

Στὴν Εὐρώπῃ καὶ ἰδιαίτερα ἐδῶ στὴν Αὐστρία, δέν ὑπάρχουν ζητιάνοι.

Εἶναι πολὺ σπάνιο, μπορεῖ καὶ ἀπίθανο, νά σέ πλησιάσῃ στὸ δρόμο κάποιος ἄγνωστος μέ ἀπλωμένο τὸ χέρι τῆς ἐπαιτείας.

Αὐτὴ ἡ διαπίστωση, ἔγινε πολλές φορές θέμα συζητήσεως, ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς ἐδῶ φοιτητάς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν τύπο τῆς Πατρίδος.

Οἱ βασικώτεροι παράγοντες πού δημιουργοῦν τὸ κοινωνικὸ αὐτὸ οἴδημα εἶναι γνωστοί. Εἶναι τὰ οικονομικά καὶ ἡ κρίση ἐργασίας, ἡ κακὴ συνήθειος καὶ ἡ τεμπελιά, εἶναι τὸ εὐκόλο κέρδος στὴν πικρὴ φτηνὴ του ἔκφραση.

Αὐτοὶ οἱ συνηθέστεροι παράγοντες, πού παρουσιάζουν στὴν Πατρίδα, στρατιές ζητιάνων καὶ προκαλοῦν περιοριστικὰ ἀστυνομικὰ διατάξεις καὶ φροντίδες στὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, ὑπάρχουν ἴσως καὶ ἐδῶ.

Δέν ἔχουν φυσικά, τὸ μέγεθος πού διαθέτουν στὴν Πατρίδα. Ἡ Αὐστρία παρουσιάζει οικονομικὴ ἄνεση μεγαλύτερη, ἡ κρίση ἐργασίας εἶναι σχεδόν ἄγνωστη, ἡ τεμπελιά κολᾶσιμη. Δέν μπορεῖ ὅμως κανεὶς εὐκόλα νά συμπεράνη, πὼς αὐτοὶ εἶναι οἱ μοναδικοὶ λόγοι πού ἐξαφάνησαν τὴν ἐπαιτεία.

Γιὰ τὸν παρατηρητὴ πού ζεῖ ἐδῶ καὶ τοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία νά παρακολουθήσῃ τακτικὰ καὶ συνέχεια τὸν Αὐστριακὸ ἄνθρωπο, ὑπάρχει καὶ κάποιος ἄλλος σημαντικὸς παράγων τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν ζητιάνων.

Εἶναι ἡ ἰδιοσυγκρασία τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Αὐστριακὸς ζητιάνος, ὅποτε δοκίμασε ν' ἀπλώσῃ τὸ χέρι, δέν πῆρε οὔτε γρόσσι... Δέν μπόρεσε καὶ δέν μπορεῖ, μέ τὴ θλιμένη του μάσκα καὶ τὸν κακομοίρη λόγο του, νά σκαλίσῃ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν συμπατριωτῶν του. Ἀναγκάστηκε νά πάρῃ λίγες κάρτες ἢ φτηνά φεύτικα λουλούδια καὶ παίρνοντας βόλτα τὰ ἡσυχὰ ΚΑΡΡΕ, προσπάθησε νά ζήσει.

Δέν τὸ κατόρθωσε ὅμως οὔτε ἐδῶ. Οἱ ἐλάχιστοι πού ἐξακολουθοῦν τὸ σύστημα αὐτὸ, εἶναι οἱ ἀληθινὰ δυστυχισμένοι, πού μέ ἀνίπνοα τὰ μέλη, δέν μποροῦν νά ἐργαστοῦν. Θά πρέπη, λοιπόν, νά παραδεχτοῦμε, πὼς μέσα στῆς ἄλλες αἰτίες πού ἔγιναν ἀφορμὴ νά ἐκλείψουν οἱ ζητιάνοι στὴν Αὐστρία, εἶναι καὶ πού δέν τοὺς ἔλεον. Καὶ ἂν δηλαδὴ, ὑπῆρχαν στὴν Αὐστρία οἱ παράγοντες πού δημιουργοῦν τὴν ἐπαιτείαν, στὸν ἴδιο βαθμὸ πού ὑπάρχουν στὴν Ἑλλάδα, τὸ ποσοστὸ τῶν ζητιάνων θά ἦταν πολὺ μικρότερο. Ἡ Αὐστριακὴ νοικοκυρά, δέν θά συγκινηθῇ ἀπὸ τὸ χτύπημα τοῦ κακομοίρη στὴν πόρτα τῆς, ὅπως ἡ αἰσθηματικὴ Ἑλληνίδα, πού θά τοῦ κἀνῃ καφέ καὶ θά τοῦ πῇ νά ξανάρθῃ... Τὸ Αὐστριακὸ παιδί, δέν θά τρέξῃ στὴ μητέρα του νά τῆς πῇ μέ θλίψη γιὰ ἓνα ἄλλο φτωχὸ παιδάκι πού ἦρθε στὴν αὐλή, ὅπως θά κἀνῃ τὸ εὐαίσθητο καὶ ἔτοιμο γιὰ δάκρυα Ἑλληνόπουλο. Εἶναι σίγουρο, πὼς ἂν ἓνας ζητιάνος ἐπισκεφθῇ τὰ σπίτια

τῶν φοιτητῶν πού σπουδάζουν στό ἐξωτερικό καί εὐχηθῆ γιά τόν «ξενι-
τεμένο», ὅλες οἱ μητέρες θά παΐσουν θύματα τῆς εὐχῆς του.

Εἶναι βλέπετε καί ἡ τακτική...τῆς ἐπαιτείας ἕνας παράγων.

Ὁ Αὐστριακός ζητιάνος δέν διαθέτει τά...προσόντα τοῦ ἐπαγγέλματός
του. Εἶναι σκέτος καί κακός ἡθοποιός στόν θλιμένο ρόλο του γι' αὐτό
καί δέν βρῆσκει τόν κατάλληλο μονόλογο.

Ἔτσι, ἀδύνατος νά ἐπιβληθῆ στό ψυχρό κοινό, παραμερίστηκε καί σχεδόν
ἐξαφανίστηκε ἀπό τίς Αὐστριακές πόλεις.

Θά μπορούσε νά συμβῆ τό ἴδιο καί στούς Ἑλληνικούς δρόμους ἂν παρά-
λληλα μέ τήν ἀνόρθωση τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς, κατόρθωνε κάποιος
νά μᾶς πείση νά μή ἐλεοῦμε τό τρεμάμενο ἀπλωμένο χέρι...